

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 184 din 15.05.2024

Dosar nr.: 512/2022

Petiția nr.: 5395/02.08.2022

Petenți:(P1), (P2), (P3)

Reclamați: (R1), (R2)

Obiect: Petenții reclamă o posibilă faptă de discriminare ca urmare a restrângerii accesului pe paginile de Facebook ale părților reclamate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural ales al petenților

.....

Numele, domiciliul ales și sediul părților reclamate

.....

II. Procedura de citare

1. Având în vedere prevederile art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată), Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 5395/11.08.2022, respectiv nr. 5607/11.08.2022, a citat părțile pentru data de 12.09.2022.

2. Plicul adresat petentului P3 a fost returnat la sediul instituției cu mențiunea „*expirat termen păstrare*”.

3. Prin adresele nr. 7454/19.10.2022, având în vedere aspectele procedurale discutate în cadrul audierilor din data de 12.09.2022, a fost dispusă recitarea părților pentru data de 14.11.2022.

4. Totodată, prin citație le-a fost comunicat petenților punctul de vedere formulat de partea reclamată R2 înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 6222/12.09.2022.

5. De asemenea, petenții au fost informați că, din oficiu, Colegiul Director a invocat exceptia necompetenței materiale a C.N.C.D. în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M. Of. nr. 348 din 6 mai 2008, raportat la faptele ce vizează posibile abuzuri săvârșite de reclamați, precum și raportat la solicitarea petenților de obligare a reclamaților să ridice restricțiile de pe paginile personale de facebook și să permită astfel accesul la conținutul postărilor pe acele pagini aferente profilului de facebook, obligarea acestora de a comunica un „mesaj pe aceste platforme de comunicare de scuze publice cu indicarea numelor petenților”, aspecte care nu intră în sfera de competență a C.N.C.D.

6. Prin urmare, aspectele care întrunesc elementele unor fapte penale intră în sfera de competență a organelor de cercetare/urmărire penală, iar referitor la obligația de a face, instanța de judecată este competentă în a analiza și a dispune asupra acestor aspecte.

7. Prin citația adresată reclamanților, au fost comunicate acestora și notele scrise depuse la dosar de petenți și înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 6217/12.09.2022.

8. Prin adresele nr. 41414/15.12.2023, petenților le-au fost comunicate punctele de vedere formulate de reclamat înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 6222/12.09.2022, 8120/10.11.2022, 8156/11.11.2023. Totodată, petenții au fost informați de posibilitatea de a formula concluzii scrise în termen de 15 zile de la primirea prezentei adrese.

III. Susținerile părților

Susținerile petenților

9. Petenții au formulat memoriul înregistrat cu nr. 5395/02.08.2022, prin care au reclamat o posibilă faptă de discriminare, de încălcare a dreptului fundamental la informare de către părțile reclamate.

10. În fapt, petenții susțin că părțile reclamate, în calitate de primari, realizează comunicări publice privind activitatea de aleși locali pe care o ocupă prin intermediul paginilor de facebook pe care le administrează.

11. Conform petenților, paginile de facebook sunt spațiu public în conformitate cu Decizia ICCJ nr. 4546/2014 prin care s-a stabilit, ca referință jurisprudențială, faptul că: *„Facebook este o rețea de socializare (informațională) publică, receptivă perpetuu în web (internet), bazată pe un site web la care utilizatorii se pot înscrie și interacționa liberi cu alți utilizatori deja înscriși.”*

12. Astfel, petenții susțin că informările realizate pe aceste pagini au un caracter public și se subscriu informării publice cu privire la treburile publice și asupra problemelor de interes public și personal.

13. Din spusele petenților, interdicția impusă de a accesa conținutul paginilor prin care sunt comunicate informații de interes public, constituie o încălcare a dreptului la informare prevăzut de Constituția României.

14. În ceea ce privește accesul la pagini, petenții susțin că acesta a fost îngrădit în mod discriminatoriu, întrucât comportă asupra petenților în mod deosebit și nu este o faptă cu caracter general. Astfel, pentru a putea interzice accesul la o pagină de facebook unei persoane, cel care administrează respectiva pagină trebuie să o indice expres în setări, respectiv să selecteze profilul și să îi aplice restricția.

15. Petenții susțin că nu cunosc motivul interdicției și că nu au avut o conduită reprobabilă care să conducă la cenzurarea lor în tot sau în parte, față de conținutul publicat pe respectivele pagini. Mai mult, petenții apreciază că și în cazul în care ar fi avut o asemenea conduită, administratorul ar fi putut restricționa posibilitatea comentării conținutului.

16. Prin urmare, petenții consideră că le-a fost încălcat dreptul la informare și consideră că decizia a fost luată în mod arbitrar, abuziv și discriminator, fiindu-le încălcat un drept fundamental.

17. Față de acestea, petenții solicită cercetarea faptelor și adoptarea măsurilor legale în vederea restabilirii ordinii de drept și reparării prejudiciului suferit. În subsidiar, petenții solicită ridicarea restricției impusă de către reclamanți și permiterea accesului la conținut, posibilitatea comentării, posibilitatea etichetării paginilor în alte postări sau comentare precum și comunicarea unui mesaj pe aceste platforme de scuze publice cu indicarea numelor petenților pentru îngrădirea unui drept fundamental în mod abuziv, nelegal și nejustificat.

18. În probațiune, petenții anexează înscrisuri.

19. Prin adresa nr. 6217/12.09.2022, petenții au formulat note scrise prin care au solicitat obligarea părților reclamate să înceteze orice formă de discriminare și constatarea și sancționarea contravențiilor săvârșite de aceștia concretizate prin: restricționarea în mod abuziv a accesului petenților la serviciul public de informare publică și restricționarea în mod abuziv a accesului la un loc public cum sunt paginile de facebook pe care aceștia le dețin și operează și prin care realizează activitatea de comunicare și informare publică.

20. Petenții susțin că nu cunosc motivul pentru care reclamații le-au restricționat accesul, dar intuiesc că un posibil motiv ar fi convingerile petenților care sunt în disonanță cu cele manifestate de reclamați.

Sușinerile părților reclamate

Sușinerile părții reclamate R2

21. Prin adresa nr. 6222/12.09.2022, partea reclamată R2 și-a exprimat punctul de vedere raportat la memoriul formulat de petenți și, în raport de probatoriul administrat și de sușinerile lor, a solicitat respingerea acestuia.

22. Cu titlu prealabil, având în vedere probatoriul depus, reclamatul R2 susține că se impune a se constata că doar petentul P1 îl vizează prin petiția formulată, fiind singurul care a anexat un print screen cu un mesaj care pretinde că ar fi afișat ca urmare a accesării paginii reclamatului R2.

23. Raportat la pretinsele fapte invocate de petenți și la pretențiile acestora, partea reclamată R2 apreciază că acestea exced competenței C.N.C.D. Aspectul referitor la administrarea unei pagini de Facebook este atributul exclusiv al titularului paginii respective, sușinerile petenților neintrând sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000. De asemenea, reclamatul R2 susține că, în ceea ce privește pretențiile petenților, nici acestea nu intră în competența C.N.C.D.

24. Totodată, partea reclamată R2 invocă, în principal, excepția lipsei de obiect iar, în subsidiar, excepția obiectului vădit nefondat.

25. Dincolo de lipsa oricărei dovezi în sprijinul sușinerilor lor, reclamatul R2 susține că petiția nu se încadrează, iar petenții nu invocă niciunul dintre criteriile prevăzute de art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 sau orice alt criteriu de diferențiere.

26. Astfel, reclamatul R2 susține că aspectele semnalate în cuprinsul petiției nu se încadrează în elementele unei fapte de discriminare, nefiind evidențiat în concret vreun tratament diferențiat, vreun criteriu dintre cele prevăzute de lege și nici scopul avut în vedere de legiuitor.

27. *Ab initio*, raportat la faptele invocate de petenți, reclamatul R2 susține că în prezenta cauză nu suntem în prezența vreunei fapte de discriminare.

28. În primul rând, reclamatul menționează că pretinsele fapte invocate nu îndeplinesc condițiile cumulative prevăzute de lege pentru a fi considerate discriminare.

29. Conform părții reclamate R2, pretinsele fapte invocate nu sunt definite sau argumentate în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. d) și e) din Procedura internă din 11.04.2022. Or, petenții nu argumentează în concret pretinsele fapte la care fac referire, rezumându-se la simple afirmații fără vreo legătură cu vreo faptă de discriminare.

30. Totodată, partea reclamată R2 susține că din primul print screen anexat petiției în ceea ce îl privește, nu reiese faptul că petentul P1 ar fi accesat de pe profilul său de Facebook profilul reclamatului R2.

31. De altfel, reclamatul susține că nu reiese dacă acel mesaj ar apărea când se accesează

pagina reclamatului R2 sau un anumit conținut de pe Facebook în general, astfel încât, ar putea fi vorba despre un mesaj ce poate fi afișat cu privire la orice conținut sau pagină.

32. De asemenea, reclamatul R2 susține că print screen-ul depus este unul ilizibil.

33. Partea reclamată R2 susține că așa zisele fapte la care fac referire petenții constituie simple afirmații care nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000: nu există și nici nu se argumentează tratament diferențiat, nu se arată care ar fi criteriul de diferențiere și nici nu există un drept încălcat, petenții având acces la toate informațiile de interes public, acest acces neraportându-se la pagina de Facebook a reclamatului.

34. Conform reclamatului R2, chiar petenții arată că dacă ar exista o conduită reprobabilă a unei persoane cu privire la o pagină de Facebook, titularul paginii ar putea restricționa posibilitatea comentării conținutului paginii. Astfel, chiar petenții admit că poate exista o selecție a persoanelor care au acces la un anumit conținut sau la o anumită pagină.

35. Astfel, reclamatul R2 consideră că nu există nicio obligație a unui titular al unui profil de Facebook de a accepta toate solicitările de prietenie sau de urmărire venite din partea oricăror persoane sau vreo interdicție de selecție.

36. Partea reclamată R2 susține că o eventuală restricționare a accesului la pagina sa nu încalcă dreptul la informare al petenților. Informațiile de interes public, atât la nivel local, cât și la nivel național, sunt accesibile publicului prin toate mijloacele de comunicare și de informare în masă, site-uri web etc. În plus, toate informațiile de interes public emise de autoritățile publice sunt disponibile pe paginile oficiale ale acestora.

37. Conform reclamatului R2, pretinsa imposibilitate de accesare a paginii sale nici nu poate fi încadrată în noțiunea de fapte de vreme ce nu există nicio dovadă a unei acțiuni concrete a reclamatului în legătură cu o presupusa restricționare în ceea ce îl privește pe petent.

38. Concluzionând, partea reclamată R2 susține că cele invocate prin petiție nu constituie discriminare în sensul O.G. nr. 137/2000.

39. Partea reclamată R2 a formulat adresa nr. 8120/10.11.2022, prin care a susținut aspectele menționate prin punctul de vedere formulat.

40. Partea reclamată R2 a formulat adresa nr. 8156/11.11.2022, prin care a susținut că este posibil ca imposibilitatea de a accesa pagina de facebook a sa să se datoreze unei erori tehnice a rețelei de socializare Facebook.

41. Astfel, reclamatul R2, în încercarea de a verifica dacă petenții sunt blocați pe pagina de facebook, susține că a accesat secțiunea *Settings-Blocking-Manage blocking*, iar la apăsarea butonului *Edit* apărea un mesaj de eroare: „*Something is not working. This may be because of technical error that we are working to fix.*” Reclamatul anexează print-screen-ul cu mesajul afișat și precizează că a anunțat platforma Facebook cu privire la această eroare, dar nu a primit încă un răspuns.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

42. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 Statul român: „(...) (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(...)”

Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni: „(...) (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 15 Universalitatea: „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”

Art. 16 Egalitatea în drepturi: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”

Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți:

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare:

Art. 2: „(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Principiile de analiză

43. În conformitate cu dispozițiile art. 62 din Ordinul nr. 27 din 7 februarie 2024 privind aprobarea Procedurii Interne de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1)

Colegiul director se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor de procedură și de fond care nu mai implică analiza”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

44. De asemenea, art. 30 și următoarele din Ordinul nr. 27 din 7 februarie 2024 privind aprobarea Procedurii Interne de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor stipulează:

Art. 30: *„Excepția de necompetență poate fi invocată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 31.”*

Art. 31: *„(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră părților pentru respectarea principiului contradictorialității.*

(2) În situații excepționale, vădita necompetență se pune în dezbateră, în scris, petentului, însă fără a acorda un termen de citare dacă nu este posibilă prezentarea părților, dar cu posibilitatea depunerii de către petent a unui punct de vedere în termen de 10 zile.”

Art. 32: *„Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”*

45. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că *„principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că *„principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă: la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**, la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”*.

46. Prin urmare, în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a C.N.C.D., se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria *„criteriului protejat”*.

Aplicarea principiilor la speță

47. Colegiul director admite excepția necompetenței C.N.C.D., invocată din oficiu prin intermediul citației și de către partea reclamată R2 prin punctul de vedere formulat, raportat la faptele ce vizează posibile abuzuri săvârșite de reclamați, precum și raportat la solicitarea petenților de obligare a reclamaților să ridice restricțiile de pe paginile personale de facebook și să permită astfel accesul la conținutul postărilor pe acele pagini aferente profilului de facebook, obligarea acestora de a comunica un „mesaj pe aceste platforme de comunicare de scuze publice cu indicarea numelor petenților”.

48. În ceea ce privește excepția lipsei obiectului petiției raportat la prevederile O.G. nr. 137/2000 invocată de partea reclamată R2 prin intermediul punctului de vedere formulat, Colegiul director o respinge ca neîntemeiată.

49. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra unei posibile fapte de discriminare ca urmare a restrângerii accesului pe paginile de Facebook ale părților reclamate.

50. În drept, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

51. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în

condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

52. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza posibila încălcare a tratamentului egal în ceea ce privește dreptul la informație al petenților.

53. În analiza prezentei spețe, Colegiul director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu prin care s-a stipulat că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*.

54. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: *Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991; *Hoffman împotriva Austriei*, 23 iunie 1993, *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*, 28 septembrie 1995, *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, 22 octombrie 1996).

55. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.¹

56. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

57. Concret, analizând susținerile petenților, Colegiul reține că aspectele de discriminare reclamate vizează posibilul tratament inegal aplicat acestora ca urmare a restricționării accesului la paginile de Facebook ale părților reclamate.

58. În sfera de analiză a situațiilor asupra cărora Colegiul director se pronunță, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, tratamentul aplicat pentru două situații comparabile trebuie să fi fost diferit, iar subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau

¹ A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.

exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, iar în cazul discriminării indirecte, prin comportamentul activ/pasiv aplicat, efectele generate să fie discriminatorii.

59. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

60. Având în vedere susținerile petenților, Colegiul reține că nu există un drept încălcat, respectiv dreptul la informație, informațiile de interes public, atât la nivel local, cât și la nivel național, fiind accesibile publicului prin toate mijloacele de comunicare și de informare în masă, site-uri web etc.

61. În plus, Colegiul toate se raportează la apărarea părții reclamate conform căreia informațiile de interes public emise de autoritățile publice sunt disponibile pe paginile oficiale ale acestora.

62. Prin urmare, Colegiul director constată că în speță nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în lipsa dreptului încălcat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu **unanimitatea** membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței C.N.C.D., invocată din oficiu prin intermediul citației și de către partea reclamată R2 prin punctul de vedere formulat - raportat la faptele ce vizează posibile abuzuri săvârșite de reclamați, precum și raportat la solicitarea petenților de obligare a reclamaților să ridice restricțiile de pe paginile personale de facebook și să permită astfel accesul la conținutul postărilor pe acele pagini aferente profilului de facebook, obligarea acestora de a comunica un „mesaj pe aceste platforme de comunicare de scuze publice cu indicarea numelor petenților;
2. Respingerea excepției lipsei obiectului raportat la prevederile O.G. nr. 137/2000 invocată de partea reclamată R2 prin intermediul punctului de vedere formulat;
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 în lipsa dreptului încălcat;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN– Membru

Motivat și redactat: A.D.
Data redactării: 18.07.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

